

Schůzky Vlků v Pavlovicích

Pavel (B)

Každý pátek se scházíme v klubovně v lesíku v 16 hodin. Začínáme opakováním uzlů. Hrajeme různé hry venku mezi stromy i v teple klubovny. Venku nejčastěji hrajeme hry s míčem a v klubovně jsou nejoblíbenější zase hry s pivními vršky šprtec a čára. Taky skládáme sirky na hrdlo láhve.

Letos v zimě napadl sníh a tak jsem účastníkům schůzky dal půl hodiny na rozdělání ohně, který musí hořet nejméně deset minut a to jen s použitím dřeva nasbíraného venku. Každý dostal na rozdělání ohně jen tři sirky. Každou další dostal vždy za deset kliků. Nakonec se rozdělát oheň podařilo všem.

Dokud byl sníh, hráli se koulovačky a jiné sněhové bitvy. Než napadl, odlévali jsme stopy zvířat v okolí Velkých Pavlovic. Můžu říct, že se nám podařily.

Jindy měli mladí Vlci za úkol najít a pojmenovat deset stromů a keřů. Takové a ještě další věci se dělají na schůzce ve Velkých Pavlovicích.

Program na jaro a léto 2005

Náčelnictvo kmene

Co možná nevíte, je program na letošní jaro a léto. Spousta údajů není úplně pevná a neměnná, ale to co je zde napsáno platí. (prozatím ☺).

15. - 17.4. 2005 **Výprava na jih** - vypadá to na návštěvu Pohanska, a taky táboření ve stanech, atd.

23.4. 2005 mají **svatbu** Pavel Sláma a Monika Mítvalská

28.4. - 1.5. 2005 **Jarní pow-wow** stylové táboření severně od Hamiltonů na vyškovsku

Termín **květnové** a **červnové** výpravy dosud nebyl stanoven. V červnu ale bude i výprava pro mladší vedená Starým Vlkem.

23.7. - 7.8. 2005 **XVI. Letní expedice Vlků** – součástí expedice bude pochod v Hrubém Jeseníku spojený s návštěvou Medvědí jeskyně v Polsku. Pro táborové dny mají program připravený Skypí a Křofc.

Je velmi důležité dát vědět náčelníkovi kmene, kdo se zúčastní pochodu po Jeseníku a výpravy do Polska. Termín nahlášení účasti pro děti závazný: do 30. dubna 2005.

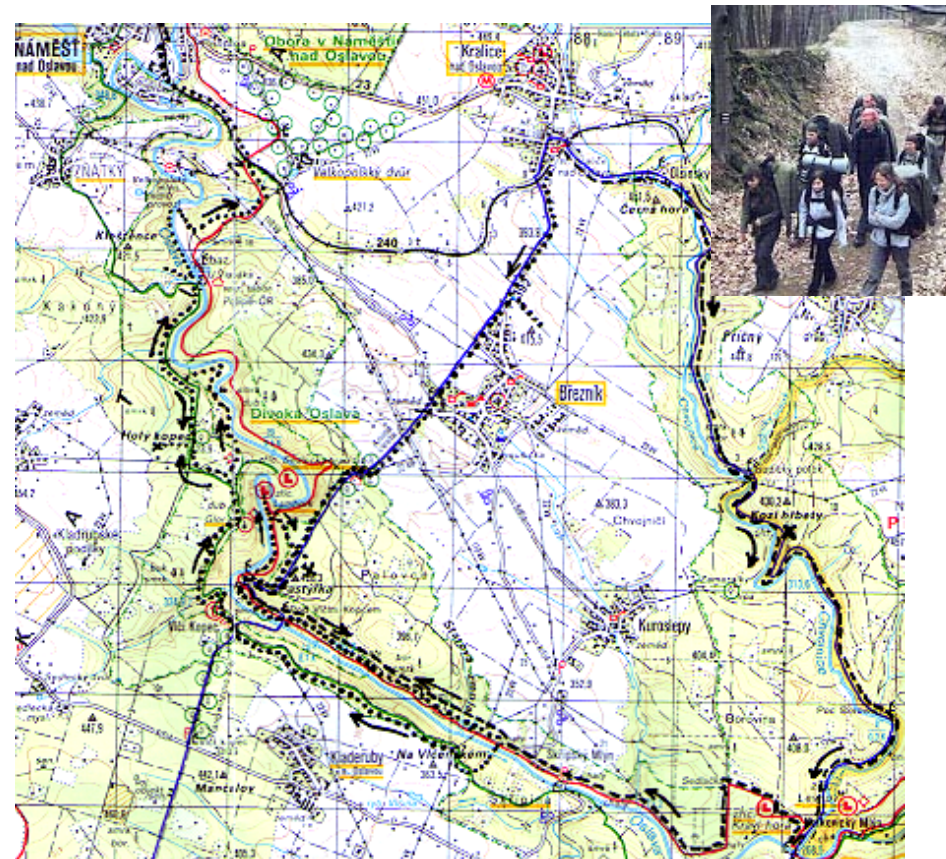
Vlčovník

OBČASNÍK WOODCRAFT. KMENE VLKŮ

111
2005
březen

SMS od Totoglešky a Barušky z Jelení hory

Narodil se Davídek Podhajský 3550 g 51 cm. Narodil se 1.1.2005 v 4:05 hod. Gleška

Plánek trasy jarního pochodu po Veliké řece z Kralic do Náměští nad Oslavou. O pár dobrodružných chvil se postarala rozbořená řeka a její přítoky. Čárkovaná trasa značí samostatnou cestu starších. Tečkovaná je společná cesta starších i mladších Vlků.

Sklené nad Oslavou – woodcrafterský srub

Lída, Lůča(JH)

Pátek:

Z hlavního nádraží jsme vyjeli do Skleného nad Oslavou. Od tamtud jsme šli 3 km sněhem. Skoro jsme chcipli únavou, když jsme konečně spatřili vytoužený starý srub. Někteří Vlci už tu čekali a topili v krbu. Rychle jsme se ubytovali, aby už byla večere. Potom jsme hráli Palermo a nakonec jsme četli super horor KRYSY. Potom byla večerka. Vlk a pár dalších

zpívalo večerní píseň.

Sobota:

Ráno jsme vstali a třepali se zimou. Když jsme si zvykli (a velcí zatopili v krbu), byla ranní píseň, hygiena a rozcvička. A pak konečně nadešel ten čas - snídaně. Po snídani jsme křesali a křesali a pokoušeli se zapálit doutnák. A pak jsme zase museli valit na výpravu (cesta hrozná, samé koulování a házení do sněhu). Když jsme došli, měli jsme volno a hurá na oběd. A po obědě nastal polední klid, který nebyl klidem (*jó, někteří nehorázně zlobili*). Po poledňáku byl azimuťák, který připravil Pavel a Monika a v kterém se půlka lidí nudila.

Pak konečně vymysleli nějakou hru, než se vrátí ostatní ze hry (azimuťák). Až nám umrzli ruce, nohy a zbytek těla, šli jsme do srubu hrát divnou hru s čínským hůlkama a lentilkami co byly hned za hodinu pryč. A hůlky nás vůbec neposlouchaly (*jak koho – poznámka redakce*). Pak jsme šli psát deníky. Potom byla večere a volno. Někteří nespali a nahoře se ozývalo pořád dupání a vrzání.

Neděle:

Ráno jsme vstali a začali si balit. Potom jsme si zazpívali ranní píseň a utíkali jsme ke studni (pěkně ledové), vyčistit si zuby. Dodělali jsme azimut, uklidili a jeli do Brna.

Jarní příroda a woodcrafterský život

Starý Vlk (JH)

Je to sice úkol kmenového Ohnivce a ne můj, ale blíží se jaro a je na čase upozornit bytosti z kmene na probouzející se přírodu a na činnost kterou by se mohl kdokoliv z vás zabývat na svých toulkách mimo město.

Ve druhém světle se nalézá několik činů přibližujících vám kytičky a keře. Nejsou nezvládnutelné a můžem o jejich plnění psát v příštím Vlčovníku.

2K1 - Volně rostoucí byliny. Urči v přírodě volně rostoucí byliny (kromě trav): 40 zástupců.

2K3 - Plevelé Urči byliny které se vyskytují na zahradách, polích a sadech jako plevelé: 20 zástupců.

2K4 - Trávy Urči 15 zástupců trav (lipnicovité, sítinovité, šachorovitě).

Ukázky našich trav

Co na ten nápad říká vlčí veřejnost? Mohl bych na stránkách Vlčovníku přinést návod na splnění těchto činů.... Pokud bude zájem. Je škoda chodit přírodou v tomto nádherném období se zavřenýma očima.

Vandr na Oslavku

Mira a Imušunka zi (O)

Na nádru se sešel Pavel s Monikou, Křofcem, Terkou, Mirou a mnou. Jeli jsme vlakem do Kralic a odtud se vydali pěšky na jih. Asi po čtyřech kilometrech jsme narazili na louku kde už za šera stavíme přístřešky. V noci začalo pršet, tak že ráno po snídani sušíme věci. Snídáme, sušíme, balíme a pak jsme se vydali na cestu. Ta byla vzhledem k nedávné povodni velice zajímavá, protože voda strhla mostky. Dohromady ujeme asi šestnáct kilometrů a došli jsme až na Pastýřku, kde jsme měli sraz s St. Vlkem, Bětkou, Lůčou a Janou.

Mira, Imu a spol. při ranní hygieně. Brrrrr..

Divoká Oslava – jarní vandr

Starý Vlk (JH)

Původně vandr pro starší Vlky byl vylepšen o společnost Bětky, která nechtěla sovovatět. No a aby nejela sama samička, přidala se Lůča, no a k Lůči ještě Janička a taky se měly připojit ještě Liduška a Verunka, které se nakonec patrně zalekly velikonoce a zůstaly raději doma .....

Ve vlaku naše čtveřice V, B, L, J studuje mapu a nakonec vysedáme v Kralicích místo v Náměšti nad Oslavou. Připadá nám totiž, že na broděni Oslavy bude v řece docela moc vody.

Cestou k Březníku se domlouváme na vedení pochodu. Každý den bude určovat a hledat cestu jedna z mých společnic. Jako první se vedení

pochodu ujímá Lůča. Jde jí to docela dobře a tak bloudíme jen docela malučko.

V oblasti Divoké Oslavy nejprve zkoumáme několik posedů což baví hlavně moje společnice, pak ale nacházíme v lese opuštěné zimní tábořiště. Zimní chýše v níž bivakovalo nejméně sedm lidí stojí po zimně opuštěná, ale ještě dost zachovalá. Od našich výzkumů pokračujeme po modré značce až k řece s rozcestníkem červené a modré značky. Cestou se bavíme o kmenu a o dovednostech starovlků. Hned si taky něco vyzkoušíme. Uprostřed otevřené rovné krajiny si ukryjeme pod listím batohy tak, že nám později dělá problém je najít. Holčičkám se podařilo hned napoprvé stvořit

perfektní skrýš. Díky tomu můžeme dalších pět kilometrů v poklidu putovat jen tak nalahko.

Kolem je jasně vidět, že přišlo jaro. Sluníčko poprvé taky hřeje, mezi loňskou trávou je vidět náznaky nové zeleně. Vzduch voní příslibem jarních dnů. Všude je slyšet ptáky. Paráda.

Nakonec batohy vyhrabeme a razíme si cestu na hrad Lamberk. Snad nejdobrodružnější a nejúnavnější část celého několikadenního pochodu vede suťovým polem po uzoučké stezičce jen několik metrů nad řekou. Na Lamberku si vyhlédneme klidné tábořiště, Lůča rozdělá oheň a všichni si pak opékáme oběd (buřty, špekáčky, špek a jinou zdravou výživu) taky si v konvici vaříme bylinkový čaj. Tady nás dostihla zpráva, že Pavel se svojí skupinou dorazí mnohem později a navíc ne sem (jak bylo domluveno), ale na Pastýřku. Musím tedy holčičky vyrušit z pohody. Sedí na skále u hradu, sledují vodáky na řece a čtou si horor Krysy.

Místo šílené cesty suťovým polem jdeme po hřebenu lesem a cesta trvá jen asi dvacet minut. Na Pastýřce se skutečně setkáváme s náčelníkem Pavlem a jeho skupinou úplně

unavených Vlků. Jejich dvacetikilometrový pochod s několikerým zdoláváním potoků, s lezením po skalách nad skutečně divokou řekou a pochod napříč lesem mimo cesty jim dal hodně zabrat. Společně se utáboříme v hustníku na vrcholu kopce, postavíme stany, rozděláme oheň a potom si užíváme večerní klid u plamenů a teplého jídla.

V noci se posunul čas. Nevadí, vstáváme jako znovuzrození. Po snídani vyrážíme na další pochod. Dnes nás vede Janička. Na jih podél řeky až k mostu před Skřípským mlýnem. Za mostem nás čeká zelená značka a taky velmi členitý terén. Po pár kilometrech už jen funíme a tak zabočíme z cesty do lesa. Bětko rozdělá oheň, uvaříme si oběd a můžeme vyrazit dál.

Verunka a Gábinka nám sem poslaly velikonoční pozdrav (proč nakonec Verča nejela nenapsala). Ukrojíme dalších pár kiláků z jarní cesty a na Vlčím kopci nás překvapil opravený a velmi udržovaný objekt. O kus dál, poté co se Imuška vykoukala v přítoku Oslavy a Janičce se už mooooc pletou nožičky

začínáme zase stavět stany. Tentokrát ale nezasedneme k přípravě jídla. Necháme Imušku s Dixi hlídat tábor a vyrážíme přes Vyhlídku kolem ukrytých srubů k prameni s pitnou vodou. Cestou si prohlížíme sruby Kódlovnu, Mňouky a Umírajdu. Na tábořiště se vracíme až za soumraku. Vaříme, vyprávíme si a holčičky opět nezapomenou ani na své oblíbené Krysy.

Pondělní ráno nás vítá chladem, ale také sluníčkem. Vydáváme se na poslední úsek cesty podél velké řeky do Náměště nad Oslavou. Cesta vede nejen příjemným údolím po loukách kolem vody, ale taky po skalních stezkách přímo nad divokou řekou.

Ještě zaskočíme pátrat po srubu, který prý občas obývá Bary. Srub stojí na útesu skály nad řekou. Vypátrat jej nám dalo trochu práce. Výhled od něj stál ale za námahou. Chvilku posedíme u ohniště a pak se kolem angreštové plantáže vracíme k batohům.

A pak dál po stezičce nad vodou až k obydlným místům. U prvních domů Náměště nás čekalo překvapení v podobě místního mladíka, který neváhal vyjít nám v ústrety, aby nám mohl zavdat z láhve gin.

Prý jej moc potěšilo, že jsme svátky jara oslavili v přírodě na jeho milované Oslavce. Parádní vandr ukončíme až ve vlaku plném kamarádů zéesáků mezi nimiž jede i pár dalších Vlků. Od těch jsem si půjčil žilu, abych splnil očekávané povinnosti vztahující se ke svátku příchodu jara ☺.

Náčelník a jeho zaujetí při vynalézání oběda.

A ještě jednu fotka holčiček. Tentokrát vyfocené se svými batůžky ..

Okrouhlá - zimní táboření

Bětka (JH)

Sraz byl tentokrát netradičně na Zvonařce. Na sraz jsme došli já, Ilona, Adéla, Tomáš, Terka, Psajky a Vlk. V Boskovicích na nás čekali pavlovčáci vedení Skypim a Pavlem. Zeesáci, jelenohorští Vlci a Trťa už čekali v kulturáku v Okrouhlé a nebo na louce u Višňového potoka.

Všechny děcka a část dospělých spaly v kulturáku, ale já, Vlk a spoustu dalších lidiček spíme dole na louce v týpkách. Na louce bylo asi metr sněhu a tak napřed Plivník, Jura a další museli odházet obrovskou hromadu sněhu. Vzali jsme žulové kostky na inity a šli na tábořiště, cesta byla jenom uzoučká, vyšlapaná cestička v záplavě sněhu. Dole na louce už byly postaveny dvě týpka. V jednom týpku jsem spala se samým Jelenohorským Vlkama, kromě dvou z Brodu.

Večer velcí vzpomínali při jídle u ohně na různé výpravy a veselé příhody, no prostě super. Ráno byla strašná kosa. Po snídani ale došly děcka z kulturáku a začal program připravený Mižem a spol..

Po uvítání, v kruhu pod posvátným stromem, jsme se rozdělili do družinek a chodili jsme po různých stanovištích. Já jsem ale musela brzo domů Sově. A tak mě a Martina

(JH) a Vlka, kterej musel druhý den do práce odvezl Kačer do Brna.

Jedna z bojovek ve sněhových závějích. Vyrádili se děti i dospělí.